

אני מתפלא על הסיקור הרל שהקדשתם לאירועי המכביה העשירית. זהו האירוע הספורטיבי החשוב ביותר המתרחש בארץ, וחשיבותו עולה בהרבה על סתם תוצאות הישגים ספורטיביים. היה כדאי שתקדישו למישחקי המכביה יותר מקום, מה גם שהפעם הושגו תוצאות יפות מאד, בעיקר בענף השחייה, אפילו בקני-מידה בינלאומיים. זהו אומר שיש לנו תקווה בספורט הבינלאומי. **נועם פלד, רמת השרון**

כששעוניהעצר עובדים, המרחקים נמדדים, אין שום מקום לאשליות. כאן הכל ברור — בספורט אין בלופים. מי שמשקיע מאמץ ואימונים רציניים — מגיע להישגים טובים. הפעם התגלתה אמת ישנה זו בכל מע-

רומה. השחיינים הישראליים, אשר בהם הושקעו מאמצים של מאמנים, אמצעים כספיים וימי-אימון רבים שבהם נתנו את שיימיקצוע את נישמתם — נשאו פרי. הפירות הם הם התוצאות המצויינות של חלק מהשחיינים הצעירים שלנו, שאינם מביישים את הפירמה גם בקני-מידה בינלאומיים.

אולם באתלטיקה, מלכת-הספורט הניצחית, התגלנו במלוא אפסותנו. איש אינו מקדיש לענף זה תשומת-לב או אמצעים כספיים, והתוצאה גלויה. כפי שהגדירו זאת מומחי-ספורט רבים, אנחנו מפגרים אחרי האתלטיקה העולמית בהמישים שנה. הגיע הזמן שהספורטאים שלנו יתחילו לרוץ קדימה — ולא לאחור.

דני שריידר, תל-אביב

מי אוהב שמנות?

קיימת בי תחושה של אי-נוחות למיקרואהדברים של דן עומר על „אהבת הנשים של ס. יזהר“ (העולם הזה 2076). כאילו נכתב המאמר ביד אדם שרצתה להשחיר בכל מחיר את פני הסופר. חיפה שה העלתה מתוך נכני ימי ציקלג קטי עים המתארים נשים מסוימות ומכאן הסיקה מסקנות לגבי הסופר. טעמו בר נשים, מיסטריליבו, תיסכוליו וכו'.

המפתיע ביותר הוא שהיד שכתבה לא הבחינה, שבצעם כתיבתה יש קביעה אחת פשוטה העולה ברורות, והיא שיוהר אהב נשים נאות. חטובות גיורה, בעלות שדיים זקופים, המעוררים הערצה והתפעלות בכל גבר בריא היודע להעריך יופי של אשה.

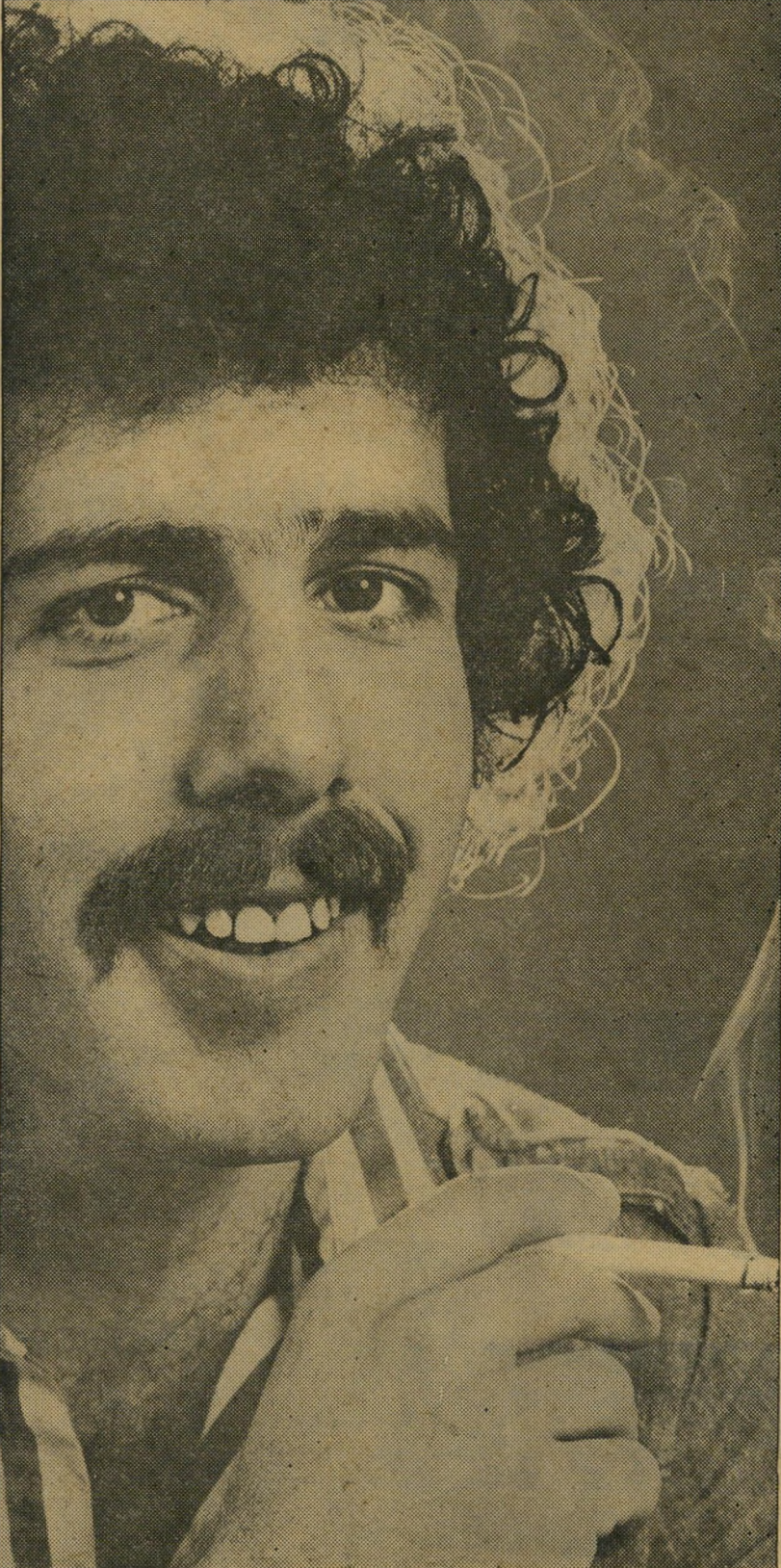
מתמיה כל-כך שהוא לא אוהב נשים שמנות שבשרן נשפך מכל צד ואין להן צורה. האם יזהר הוא היחידי בכגון זה? האם טעמו אינו זהה לטעמם של גברים רבים?

עיון קצר בקטעים אחרים של ימי ציקלג מוכיח, שיוהר מתאר פעמים רבות את הנערה הנחשקת, היפה, האהובה עליו. האם הכותב רוצה לקבוע איוו בחורה תהיה נאהבת על-ידי הסופר, ומפני איוו בחורה יסלוד? האין כאן עניין של טעם אישי?

הכוונה שבכתבה, להכפיש בכל מחיר את ס. יזהר (מסיבות שאינן מובנות לי) כל-כך שקופה, עד שאדם בר-ידעת הקורא את הדברים אינו צריך להתאמץ כדי לבטל את אמינותם.

ערי גבע, חיפה

שמילי

ימה בעצם אני מחפש בסיגרייה? קודם כל-טעם. על הטעם אני לא מוותר. אבל על הניקוטין אני מוכו בהחלט לוותר... לכן ניסיתי את smile. היא תפסה אותי... גם קלה-וגם מלאה בטעם. ולא סתם טעם-תערובת טבק אמריקאית מעולה! באמת, כל הכבוד!

”אני נהנה כפליים עם smile”

תמונה: שמואל